

V

(Objave)

SODNI POSTOPKI

SODIŠČE

Pritožba, ki jo je 14. marca 2017 vložila Ccc Event Management GmbH zoper sklep Splošnega sodišča (peti senat) z dne 15. maja 2017 v zadevi T-889/16, Ccc Event Management GmbH/Sodišče Evropske unije

(Zadeva C-261/17 P)

(2017/C 330/02)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Pritožnica: Ccc Event Management GmbH (zastopnik: A. Schuster, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Sodišče Evropske unije

Sodišče Evropske unije (deseti senat) je s sklepom z dne 13. julija 2017 zavrnilo pritožbo in pritožnici naložilo plačilo njenih stroškov.

Pritožba, ki jo je Cryo-Save AG vložila 31. maja 2017 zoper sodbo Splošnega sodišča (šesti senat) z dne 23. marca 2017 v zadevi T-239/15, Cryo-Save AG/Urad Evropske unije za intelektualno lastnino

(Zadeva C-327/17 P)

(2017/C 330/03)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Pritožnica: Cryo-Save AG (zastopnica: C. Onken, odvetnica)

Drugi stranki v postopku: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO), MedSkin Solutions Dr. Suwelack AG

Predlogi

Pritožnica Sodišču predlaga, naj

- razveljavi sodbo Splošnega sodišča z dne 23. marca 2017, izdano v zadevi T-239/15;
- toženi stranki v postopku na prvi stopnji naloži plačilo stroškov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica uveljavlja tožbeni razlog in sicer kršitev člena 64(1) Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (Uredba št. 207/2009) ⁽¹⁾, pravila 50(1) Uredbe Komisije (ES) št. 2868/95 z dne 13. decembra 1995 za izvedbo Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 o znamki Skupnosti (Uredba št. 40/94) ⁽²⁾ v povezavi s členom 56(2) Uredba št. 207/2009 in pravili 37 in 39 Uredbe št. 40/94, členom 76(1) Uredbe št. 207/2009. Kršitev naj bi temeljila na tem, da je Splošno sodišče prvi tožbeni razlog tožeče stranke in sedanje pritožnice razglasil za nedopusten.

Tožeča stranka in pritožnica s prvim pritožbenim razlogom trdita, da zahteva za razveljavitev njene znamke Unije ni dopustna. V utemeljitev navaja, da zahteva v nasprotju s členom 56(2) Uredbe št. 207/2009 in pravilom 37(b)(iv) Uredbe št. 40/94 ni dovolj obrazložena.

Splošno sodišče je odločilo, da je prvi tožbeni razlog tožeče stranke in pritožnice nedopusten, saj naj tožeča stranka in pritožnica v postopku pred pritožbenim odborom navajala kršitve formalnih zahtev iz člena 56(2) Uredbe št. 207/2009 v povezavi s pravilom 37(b)(iv) Uredbe št. 40/94, preizkus pritožbe je bil omejen na preučitev resne in dejanske uporabe ter se od pritožbenega odbora ni nujno zahtevalo, da preuči vprašanje zakonitosti zahteve za razveljavitev. Preučitev prvega tožbenega razloga s strani Splošnega sodišča bi bilo po njegovemu mnenju mogoče primerjati s razširitev dejanskega in pravnega okvira, katerega obravnava pritožbeni odbor.

Tožeča stranka in pritožnica temu nasprotujeta s trditvijo, da dopustnost zahteve za razveljavitev pomeni predpostavko za meritorno odločanje, ki jo mora tožena stranka v vsaki fazi postopka preizkusiti po uradni dolžnosti, člen 76(2), prvi stavek, Uredbe št. 207/2009, pravilo 39(1), pravilo 40(1), stran 2, Uredbe št. 40/94, člen 64(1) Uredbe št. 207/2009, pravilo 50(1) Uredbe št. 40/94. Zato ni pomembno, ali sta tožeča stranka in pritožnica posebej izpostavili vprašanje dopustnosti zahteve za razveljavitev pred pritožbenim odborom.

Poleg tega naj bi oddelek za izbris tožene stranke po uradni dolžnosti preizkusil dopustnost zahteve za razveljavitev in predpostavke iz člena 56(2) Uredbe št. 207/2009 in pravila 37 Uredbe št. 40/94 izrecno štel za izpolnjene. V sodni praksi Splošnega sodišča priznано načelo funkcionalne kontinuitete zahteva celovito presojo odločbe oddelka za izbris s strani odbora za pritožbe, vključno z oceno dopustnosti zahteve za razveljavitev. Tožeča stranka se v utemeljitev svojega stališča med drugim sklicuje na sodno prakso Splošnega sodišča v zadevah KLEENCARE, sodba z dne 23. septembra 2003, T-308/01, točke od 24 do 26, 28, 29 in 32⁽³⁾, ter HOOLIGAN, sodba z dne 1. februarja 2005, T-57/03, točki 22 in 25⁽⁴⁾.

Nazadnje sta tožeča stranka in pritožnica, čeprav vsaka s svojimi besedami, izpodbijali dopustnost zahteve za razveljavitev, tako v postopku pred oddelkom za izbris kot tudi pred odborom za pritožbe.

Na podlagi vseh treh zgoraj navedenih razlogov je vprašanje dopustnosti zahteve za razveljavitev del dejanskega in pravnega okvira postopka pred odborom za pritožbe. Preučitev dopustnosti zahteve za razveljavitev s strani Splošnega sodišča naj ne bi presejala mej take analize. V tem obsegu se očitek nedopustnosti zahteve za razveljavitev razlikuje od predložitve novih razlogov za razveljavitev ali razglasitev ničnosti oziroma od prepozne zahteve po dokazu resne in dejanske uporabe prejšnje znamke.

⁽¹⁾ UL 2009, L 78, str. 1.

⁽²⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 189.

⁽³⁾ ECLI:EU:T:2003:241.

⁽⁴⁾ ECLI:EU:T:2005:29.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale di Torino (Italija) 9. junija 2017 –
IJDF Italy Srl/Violeta Fernando Dionisio, Alex Del Rosario Fernando**

(Zadeva C-344/17)

(2017/C 330/04)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Tribunale di Torino

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: IJDF Italy Srl

Toženi stranki: Violeta Fernando Dionisio, Alex Del Rosario Fernando